

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 23. apríla 2009 (*)

„?lánok 18 ES – Právna úprava v oblasti dane z príjmov – Zníženie dane z príjmov pri príspevkoch na zdravotné poistenie platených v ?lenskom štáte zdanenia – Zamietnutie zníženia pri príspevkoch platených v iných ?lenských štátoch“

Vo veci C?544/07,

ktorej predmetom je návrh na za?atie prejudiciálneho konania podľa ?lánku 234 ES, podaný rozhodnutím Wojewódzki S?d Administracyjny we Wroc?awiu (Po?sko) z 3. novembra 2007 a doru?ený Súdnemu dvoru 4. decembra 2007, ktorý súvisí s konaním:

Uwe R?ffler

proti

Dyrektor Izby Skarbowej we Wroc?awiu, O?rodek Zamiejscowy w Wa?brzychu,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia J. Klu?ka, U. L?hmus, P. Lindh a A. Arabadjiev,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: R. Grass,

so zrete?om na písomnú ?as? konania,

so zrete?om na pripomienky, ktoré predložili:

- pán R?ffler osobne,
- po?ská vláda, v zastúpení: M. Dowgielewicz, splnomocnený zástupca,
- grécka vláda, v zastúpení: K. Georgiadis, S. Alexandriou a M. Tassopoulou, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spolo?enstiev, v zastúpení: R. Lyal a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia,
- Dozorný orgán EZVO, v zastúpení: P. Bj?rgan a L. Young, splnomocnení zástupcovia,

so zrete?om na rozhodnutie prijaté po vypo?utí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 12 ES a 39 ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Rüdigerom, nemeckým štátnym príslušníkom bývajúcim v Poľsku, a Dyrektorom Izby Skarbowej we Wrocławiu, Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu (riaditeľ Daňovej komory vo Vroclave, pobožka vo Wałbrzychu, ale len „Dyrektor“) vo veci týkajúcej sa zamietnutia zníženia dane z príjmov zo strany poľskej daňovej správy o príspevky na zdravotné poistenie zaplatené v inom členskom štáte, zatiaľ čo takéto zníženie sa priznáva daňovníkovi, ktorý platí príspevky na zdravotné poistenie v Poľsku.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3, ale len „nariadenie č. 1408/71“), formuluje zásadu rovnosti zaobchádzania, podľa ktorej:

„Pokiaľ osobitné ustanovenia tohto nariadenia neustanovujú inak, osoby s bydliskom na území jedného z členských štátov, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, majú tie isté povinnosti a poberajú tie isté dávky podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu ako štátni príslušníci tohto štátu.“

4 Článok 28 nariadenia č. 1408/71 s názvom „Dôchodky splatné podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých štátov v prípadoch, ak neexistuje nárok na dávky v štáte bydliska“ uvádza:

„1. Dôchodca, ktorý má nárok na dôchodok podľa právnych predpisov jedného členského štátu alebo na dôchodky podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov a ktorý nemá nárok na dávky podľa právnych predpisov členského štátu, na území ktorého má bydlisko, poberá napriek tomu takéto dávky pre seba a svojich rodinných príslušníkov, pokiaľ by mal na ne nárok podľa právnych predpisov členského štátu alebo aspoň jedného z členských štátov príslušných v súvislosti s dôchodkami, keby mal bydlisko na území takéhoto štátu, pričom, ak je to vhodné, sa zohľadnia ustanovenia článku 18 a prílohy V. Dávky sa poskytujú za nasledujúcich podmienok:

a) vecné dávky poskytne v mene inštitúcie uvedenej v odseku 2 inštitúcia miesta bydliska, ako keby dotknutá osoba bola dôchodcom podľa právnych predpisov štátu, na území ktorého má bydlisko a mala nárok na takéto dávky;

b) peňažné dávky poskytne, kde je to vhodné, príslušná inštitúcia na základe pravidiel ustanovených v ods. 2 v súlade s právnymi predpismi, ktoré uplatňuje. Na základe dohody medzi príslušnou inštitúciou a inštitúciou miesta bydliska však takéto dávky môže poskytovať inštitúcia miesta bydliska v mene príslušnej inštitúcie v súlade s právnymi predpismi príslušného štátu.

2. V prípadoch spadajúcich pod odsek 1 náklady vecných dávok znáša inštitúcia určená podľa týchto pravidiel:

a) ak má dôchodca nárok na uvedené dávky podľa právnych predpisov jediného členského štátu, náklady znáša príslušná inštitúcia tohto štátu;

...“

5 § 28a uvedeného nariadenia s názvom „Dôchodky splatné podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov iných ako štát bydliska, ak nárok na dávky existuje v štáte bydliska“ stanovuje:

„Ak má dôchodca, ktorý má nárok na dôchodok podľa právnych predpisov jedného členského štátu alebo na dôchodky podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, bydlisko na území členského štátu podľa právnych predpisov, ktorého nárok na vecné dávky nepodlieha podmienke poistenia alebo zamestnania a žiaden dôchodok nie je splatný, náklady na vecné dávky, ktoré poberá on a jeho rodinní príslušníci, znáša príslušná inštitúcia jedného z členských štátov spravujúca dôchodky, určená podľa pravidiel ustanovených v § 28 ods. 2 za predpokladu, že dôchodca a jeho rodinní príslušníci by mali nárok na tieto dávky podľa právnych predpisov uplatňovaných danou inštitúciou, ak by mali bydlisko na území toho členského štátu, v ktorom sa nachádza táto inštitúcia.“

6 Podľa § 95 ods. 1 nariadenia Rady č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97:

„Sumu vecných dávok, poskytnutých podľa § 28 ods. 1... nariadenia [č. 1408/71] nahradia príslušné inštitúcie inštitúciám, ktoré uvedené dávky poskytnú prostredníctvom paušálnej sumy, ktorá sa čo najviac približuje skutočným výdavkom.“

Právna úprava v dohodách

7 Podľa § 18 ods. 1 a 2 dohody zo 14. mája 2003 o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov a z majetku uzatvorenej medzi Spolkovou republikou Nemecko a Poľskom (umowa z dnia 14 maja 2003 r. między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, Dz. U. z 20. januára 2005, č. 12, položka 90, ale len „dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia“):

„1. Starobné dôchodky a podobné dávky alebo dôchodky, ktoré poberajú osoby usadené v jednom zmluvnom štáte z druhého zmluvného štátu, môžu byť zdaňované iba v prvom zmluvnom štáte.“

2. Bez ohľadu na to, čo bolo uvedené v predchádzajúcom odseku, platby, ktoré poberá osoba usadená v jednom zmluvnom štáte zo systému povinného sociálneho poistenia druhého zmluvného štátu, sú zdanené iba v tomto druhom štáte.“

Vnútroštátna právna úprava

8 § 3 ods. 1 zákona z 26. júla 1991 o dani z príjmov fyzických osôb (ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, Dz. U. 2000, č. 14, položka 176, ale len „zákon o dani z príjmov“) stanovuje:

„Všetky príjmy fyzických osôb, ktoré majú bydlisko na území Poľskej republiky, podliehajú daňovej povinnosti bez ohľadu na miesto nadobudnutia týchto príjmov...“

9 § 21 ods. 1 bod 58 písm. b) zákona o dani z príjmov znie takto:

„Od dane z príjmov sú oslobodené... platby vyplatené ú?astníkovi... z fondov zhromaždených v rámci systému podnikových dôchodkov.“

10 ?lánok 27b tohto zákona stanovuje:

„1. Od dane z príjmov... sa v prvom rade odpo?ítajú príspevky na zdravotné poistenie uvedené v zákone z 27. augusta 2004 o výkonoch zdravotnej starostlivosti financovaných z verejných prostriedkov [ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o ?wiadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze ?rodków publicznych, Dz. U., ?. 210, položka 2135]...:

(1) zaplatené priamo da?ovníkom v zda?ovacom období v súlade s ustanoveniami zákona o výkonoch zdravotnej starostlivosti financovaných z verejných prostriedkov;

(2) vybrané v zda?ovacom období platobným orgánom v súlade s ustanoveniami zákona o výkonoch zdravotnej starostlivosti financovaných z verejných prostriedkov.

Toto zníženie sa nevz?ahuje na príspevky, ktorých vymeriavacím základom je príjem (zisk) oslobodený od dane podľa ?lánkov 21..., ako aj na príspevky, ktorých vymeriavací základ tvorí príjem, pri ktorom možno podľa ustanovení da?ového zákona upusti? od platenia dane.

2. Suma príspevkov na zdravotné poistenie, o ktorú sa znižuje da? [z príjmu uvedeného v odseku 1], nesmie by? vyššia ako 7,75 % vymeriavacieho základu týchto príspevkov.

3. Výška výdavkov na ú?ely uvedené v odseku 1 sa ur?uje na podklade dokumentov preukazujúcich, že dotknutá osoba tieto výdavky vynaložila.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 Pán R?ffler najprv žil v Nemecku, kde aj pracoval, a potom sa pres?ahoval do Po?ska, kde od roku 2005 trvale býva spolu s manželkou. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru nevyplýva, že by po zmene bydliska pracoval v Po?sku.

12 V ?ase skutkových okolností veci samej pán R?ffler ako jediné príjmy poberal dve dôchodkové dávky vyplácané v Nemecku, a to:

– invalidný dôchodok vyplácaný nemeckým orgánom na poistenie pracovníkov, Landesversicherungsanstalt (krajinský pois?ovací úrad), z dôvodu 70 %?nej invalidity, ktorý je platbou z nemeckého systému povinného sociálneho poistenia,

– podnikový dôchodok vyplácaný spoločnou Volkswagen.

13 Obidve dávky sú vyplácané v Nemecku na bankový ú?et otvorený pánom R?fflerom v danom ?lenskom štáte. Príslušné príspevky sú teda odvádzané v tomto ?lenskom štáte a patria medzi ne aj príspevky na zdravotné poistenie.

14 Príspevok na povinné zdravotné poistenie platený z podnikového dôchodku, ktorý pán R?ffler pobera v Nemecku, sa odvádzva vo výške 14,3 % nemeckej inštitúcii zdravotného poistenia Deutsche BKK?West vo Wolfsburgu. Pod?a ustanovení ?lánku 28 nariadenia ?. 1408/71 pán a pani R?fflerovci majú na po?skom území právo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti priznané zo strany Narodowego Funduszu Zdrowia (po?ský Národný fond zdravia). Tieto plnenia sa poskytujú v Po?sku na náklady nemeckej inštitúcie zdravotného poistenia.

15 Pán R?ffler podľa ?lánku 3 ods. 1 zákona o dani z príjmov má v Po?sku neobmedzenú

daťovú povinnosť.

16 Podľa ustanovení článku 18 ods. 2 dohody o zamedzení dvojitého zdanenia je invalidný dôchodok, ktorý mu v Nemecku vypláca Landesversicherungsanstalt, zdaťovaný v tomto členskom štáte. Naopak, podľa článku 18 ods. 1 uvedenej dohody podnikový dôchodok, ktorý mu v Nemecku vypláca spoločnosť Volkswagen, je zdaťovaný výlučne na poľskom území.

17 Počas roka 2006 pán Rűffler požiadal poľskú daťovú správu, aby mohol dať z príjmu splatnú v Poľsku z dôvodu podnikového dôchodku, ktorý poberá v Nemecku, znížiť o sumu príspevkov na zdravotné poistenie, ktoré zaplatil v Nemecku.

18 Rozhodnutím z 28. novembra 2006 poľská daťová správa zamietla vyhovieť jeho žiadosti z dôvodu, že článok 27b zákona o dani z príjmov stanovuje možnosť znížiť dať z príjmu len v súvislosti s príspevkami na zdravotné poistenie platenými na základe poľského zákona o výkonoch zdravotnej starostlivosti financovaných z verejných prostriedkov. Pán Rűffler však v Poľsku neplatí príspevky na zdravotné poistenie.

19 Podaním z 2. februára 2007 podal pán Rűffler Dyrektorovi sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu o zamietnutí, v rámci ktorej vytýkal daťovej správe, že selektívne uplatnila poľské daťové právo a že nerešpektovala právne predpisy Spoločenstva.

20 Rozhodnutím z 23. februára 2007 Dyrektor zamietol zmeniť rozhodnutie daťovej správy z 28. novembra 2006 o výklade pôsobnosti a spôsobu uplatnenia predpisov poľského daťového práva v súvislosti s chýbajúcou možnosťou znížiť dať platenú v Poľsku o príspevky na zdravotné poistenie zaplatené v inom členskom štáte. V tejto súvislosti potvrdil výklad článku 27b zákona o dani z príjmov poskytnutý daťovou správou a potvrdil, že orgány daťovej správy musia rozhodovať na základe právnych predpisov, najmä v prípade zvýhodnení a zníženia dane, extenzívny výklad ustanovení obsiahnutých v článku 27b zákona o dani z príjmov nie je prípustný.

21 Navyše možno uviesť, že v rámci svojej sťažnosti podanej Dyrektorovi pán Rűffler súhlasne pripomenul, že podnikový dôchodok, ktorý poberá, má byť podľa článku 21 ods. 1 bodu 58 písm. b) zákona o dani z príjmov oslobodený od dane z príjmov. Aj toto tvrdenie bolo zamietnuté z dôvodu, že toto ustanovenie vo veci samej nemožno uplatniť, lebo sa vzťahuje iba na osoby, ktoré patria do systému podnikových dôchodkov podľa ustanovení poľského zákona o systémoch podnikových dôchodkov, t. j. na „pracovníkov“ v zmysle ustanovení poľského práva.

22 Pán Rűffler teda podal na Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Vojvodský správny súd vo Vroclave) žalobu proti rozhodnutiu z 23. februára 2007, v ktorej sa domnieva, že uvedené rozhodnutie porušuje ustanovenia článku 27b zákona o dani z príjmov. Navrhuje zrušiť tak toto rozhodnutie, ako aj rozhodnutie daťovej správy z 28. novembra 2006 v rozsahu, v akom konštatujú nemožnosť znížiť výšku dane z príjmov splatnú v Poľsku v súvislosti s príspevkami na zdravotné poistenie zaplatenými v inom členskom štáte.

23 Podľa pána Rűfflera takéto obmedzenie práva na zníženie dane z príjmov, ktoré vedie k priznaniu tejto daťovej výhody len prispievateľom platiacim príspevky na zdravotné poistenie poľskej poisťovni, rozlišuje situáciu osôb platiacich dať z príjmu v Poľsku diskriminačným spôsobom podľa miesta platenia príspevkov na povinné zdravotné poistenie.

24 Pán Rűffler súhlasne poukázal na nezlučiteľnosť výkladu vnútroštátnych ustanovení daťového práva s právom Spoločenstva, najmä so zásadou voľného pohybu osôb uvedenou v článku 39 ES. Na podporu tejto tézy uviedol rozsudok Súdneho dvora z 30. januára 2007, Komisia/Dánsko (C-150/04, Zb. s. I-1163).

25 Vnútroštátny súd usudzuje, že príspevok na zdravotné poistenie, ktorý pán Rűffler platí podľa ustanovení nemeckého práva, svojou povahou a účelom zodpovedá príspevku, ktorý platia poľskí daňovníci na základe poľského zákona. Tak podľa nemeckého, ako aj podľa poľského práva sú poberatelia dôchodkov povinní takýto príspevok platiť. Rozdiel spočíva vo výške príspevku na zdravotné poistenie, ktorý je 14,30 % v Nemecku a 9 % v Poľsku, ako aj vo vnútroštátnom právnom základe, z ktorého vyplýva povinnosť platiť.

26 Vnútroštátny súd sa pýta, či v prípade, keď zdaňovaný rezident má v Poľskej republike zaplatiť daň z príjmu z dôchodku poberaného v Nemecku, je legitímne zamietnuť zníženie sumy tejto dane o príspevok na zdravotné poistenie platený v Nemecku iba na základe skutočnosti, že tento príspevok nebol platený podľa ustanovení poľského vnútroštátneho práva a že sa odvádza do systému nemeckého zdravotného poistenia.

27 Súd sa pýta, či takýto výklad článku 27b zákona o dani z príjmov nie je diskrimináciou voči daňovníkom, ktorí využijú právo voľného pohybu a nemajú nárok v členskom štáte zdanenia na zníženie dane o sumu príspevkov na zdravotné poistenie zaplatených v inom členskom štáte, za predpokladu, že títo daňovníci už neodpočítali tieto príspevky v tomto druhom štáte.

28 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že rozsudkom zo 7. novembra 2007 (K 18/06, Dz. U. 2007, č. 211, položka 1549) Trybunal Konstytucyjny (poľský Ústavný súd) rozhodol, že odsek 1 článku 27b zákona o dani z príjmov nie je v súlade s článkom 32 poľskej ústavy v spojení s článkom 2 tejto ústavy v rozsahu, v akom niektorým daňovníkom neumožňuje daň z príjmov splatnú na základe činnosti vykonávanej mimo poľského územia znížiť o príspevky na zdravotné poistenie, hoci tieto príspevky neboli odpočítané z príjmu v členskom štáte, na ktorého území sa uvedená činnosť vykonávala. Podľa tohto rozsudku odsek 1 článku 27b zákona o dani z príjmov nie je od 30. novembra 2008 účinný.

29 Za týchto podmienok Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 12 prvý odsek ES a článok 39 ods. 1 a 2 ES vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátne ustanovenie obsiahnuté v článku 27b zákona [o dani z príjmov], ktoré právo znížiť daň z príjmov o sumu príspevkov na povinné zdravotné poistenie obmedzuje výlučne na príspevky zaplatené podľa predpisov vnútroštátneho práva v prípade, ak rezident, ktorý poberá príjem zdanený v Poľsku, odvádza príspevok na povinné zdravotné poistenie v inom členskom štáte?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

30 Po prvé Poľská vláda spochybňuje prípustnosť položenej otázky, pretože návrh na začatie prejudiciálneho konania nedostatočne opisuje faktický a právny rámec sporu.

31 Rozhodnutie vnútroštátneho súdu neobsahuje ani údaj, ktorý by bol relevantný v kontexte daňového zvýhodnenia odlišného od toho, o ktoré ide vo veci samej, t. j. právo na oslobodenie od dane z príjmov podľa článku 21 ods. 1 bodu 58 písm. b) zákona o dani z príjmov. Podľa tohto ustanovenia sú od dane z príjmov oslobodené „platby vyplatené účastníkovi z fondov zhromaždených v rámci systému podnikových dôchodkov“.

32 V tomto prípade rozhodnutie vnútroštátneho súdu neuvádza jasne, či podnikový dôchodok

vyplácaný spoločnosťou Volkswagen je v Nemecku rovnocenný s platbami vyplácanými v rámci poľského systému podnikových dôchodkov, alebo či je inou formou dôchodkového zabezpečenia.

33 Po druhej poľská vláda sa domnieva, že položená otázka nie je prípustná aj z dôvodu chýbajúcej potreby získania prejudiciálneho rozhodnutia v zmysle článku 234 ES z hľadiska rozhodnutia vo veci samej, lebo vec sama by mala byť prejednaná výlučne na základe vnútroštátneho práva.

34 Podľa poľskej vlády za predpokladu, že podnikový dôchodok vyplácaný spoločnosťou Volkswagen predstavuje v Nemecku ekvivalent platieb poskytovaných v rámci systému poľských zamestnaneckých dôchodkov, musí byť považovaný za dôchodok patriaci do pôsobnosti článku 21 ods. 1 bodu 58 písm. b) zákona o dani z príjmov, pretože tento článok sa neobmedzuje iba na platby poskytované zo systému poľských zamestnaneckých dôchodkov. Za tejto podmienky musí byť príjem, ktorý pán Ruffler poberá na základe tohto dôchodku, v Poľsku oslobodený od dane.

35 Poľská vláda ďalej zdôrazňuje, že článok 27b ods. 1 posledný pododsek zákona o dani z príjmov vylučuje právo na zníženie dane o sumu príspevkov na zdravotné poistenie, ktorého sa pán Ruffler domáha v konaní vo veci samej, keďže príspevky na zdravotné poistenie súvisia s príjmami, ktoré sú podľa článku 21 tohto zákona oslobodené. Ak teda nemecký dôchodok je takýmto oslobodeným príjmom, nebolo by podľa článku 27b ods. 1 posledného pododseku zákona o dani z príjmov možné znížiť sumu dane z príjmov o sumu príspevkov na zdravotné poistenie bez ohľadu na to, v ktorom štáte sa uvedené príspevky zaplatili. Vec, ktorú vnútroštátny súd prejednáva, teda musí byť rozhodnutá výlučne na základe vnútroštátneho práva.

Posúdenie Súdnym dvorom

36 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci konania zavedeného článkom 234 ES prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu posúdil potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru. Preto pokiaľ sa položené otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, Zb. s. I-2099, bod 38; zo 4. decembra 2008, Zablocka-Weyhermüller, C-221/07, Zb. s. I-9029, bod 20, a z 10. marca 2009, Hartlauer, C-169/07, Zb. s. I-1721, bod 24).

37 Súdny dvor však zároveň rozhodol, že za výnimočných okolností mu prináleží skúmať podmienky, za akých sa vnútroštátny súd na obrátil s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 1981, Foglia, 244/80, Zb. s. 3045, bod 21; pozri aj rozsudky PreussenElektra, už citovaný, bod 39, ako aj z 21. januára 2003, Bacardi-Martini a Cellier des Dauphins, C-318/00, Zb. s. I-905, bod 42).

38 Odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke, ktorú položil vnútroštátny súd, možno len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá nijaký vzťah k existencii alebo predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo tiež vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové a právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (rozsudky PreussenElektra, už citovaný, bod 39, a Zablocka-Weyhermüller, už citovaný, bod 20).

39 Pokiaľ ide na jednej strane o otázku položenú Wojewódzkemu S?du Administracyjnemu we Wroc?awiu, treba konštatovať, že z vnútroštátneho rozhodnutia jasne vyplýva, že vec sama a prejudiciálna otázka sa týkajú výlučne právnej otázky zníženia dane v súvislosti s príspevkami na zdravotné poistenie, a nie zamietnutia oslobodenia podnikového dôchodku.

40 Tvrdenie pána R?üfflera, že podnikový dôchodok, ktorý poberá, má byť v Po?sku oslobodený od dane z príjmov, teda argument uplatnený v konaní o jeho s?ažnosti proti rozhodnutiu da?ovej správy prvého stup?a, ktorú Dyrektor zamietol, sa už neobjavuje v konaní o žalobe podanej pánom R?üfflerom na vnútroštátny súd. Cie?om tejto žaloby je totiž zrušiť rozhodnutie v rozsahu, v akom z h?adiska postavenia žalobcu vo veci samej potvrdzuje nemožnosť získania zníženia dane podľa ?lánku 27b zákona o dani z príjmov.

41 Na druhej strane Súdny dvor považuje status pána R?üfflera, povahu príspevkov platených v Nemecku a podnikový dôchodok vyplácaný v Nemecku za dostatočne jasné na to, aby mohol da? vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď.

42 Tento súd totiž vo svojom rozhodnutí uvádza, že podnikový dôchodok vyplácaný v Nemecku patrí medzi „starobné dôchodky a obdobné dávky alebo dôchodky, ktoré poberá osoba v zmluvnom štáte“, v zmysle ?lánku 18 ods. 1 dohody o zamedzení dvojitého zdanenia. Súd sa domnieva, že príspevky na zdravotné poistenie, ktoré sa odvádzajú z podnikového dôchodku a pán R?üffler ich platí podľa ustanovení nemeckého práva, sú povahou a ú?elom rovnocenné s príspevkami, ktoré platia po?skí da?ovníci podľa po?ského zákona.

43 Z tohto dôvodu nie je zjavné, že požadovaný výklad nemá nijaký vz?ah k existencii alebo predmetu sporu vo veci samej, že problém je hypotetický alebo že Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové a právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázky, ktorá je mu položená.

44 Z tohto dôvodu je položená otázka prípustná.

O veci samej

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

45 Pán R?üffler, grécka vláda, Komisia Európskych spolo?enstiev a Dozorný orgán EZVO usudzujú, že právo Spolo?enstva bráni tomu, aby právna úprava ?lenského štátu, alebo jej výklad zo strany da?ovej správy, obmedzoval právo na zníženie dane z príjmov v súvislosti s príspevkami na zdravotné poistenie výlučne na príspevky na zdravotné poistenie platené v prospech vnútroštátneho systému povinného zdravotného poistenia.

46 Podľa gréckej vlády a Dozorného orgánu EZVO ?lánky 12 ES a 39 ES bránia tomu, aby ?lenský štát, v ktorom má da?ovník trvalé bydlisko a v ktorom podlieha neobmedzenej da?ovej povinnosti, zamietal tomuto da?ovníkovi priznať zníženie dane v súvislosti s príspevkami, ktoré zaplatil orgánu zdravotného poistenia v inom ?lenskom štáte, pokiaľ da?ovník neodpo?ítal uvedené príspevky v tomto druhom štáte, v ktorom poberá zdaniteľný príjem. Takéto zaobchádzanie by znevýhodňovalo da?ovníkov, ktorí využijú právo vo?ného pohybu a sú v štáte zdanenia zbavení možnosti znížiť da? v súvislosti s príspevkami platenými orgánu povinného zdravotného poistenia v inom ?lenskom štáte.

47 Komisia z údajov uvedených vo vnútroštátnom rozhodnutí dedukuje, že pán R?üffler na jednej strane v ?ase skutkových okolností veci samej nepracoval a na druhej strane od roku 2005 trvale býva v Po?sku ako dôchodca, ktorý predtým pracoval v Nemecku. Komisia sa na základe toho, že neexistuje nijaká súvislosť medzi pobytom pána R?üfflera na po?skom území a výkonom

práce, zároveň domnieva, že jeho situáciu nemožno posudzovať v zmysle článku 39 ES. Vec samu treba preskúmať podľa jedného z ustanovení článku 12 ES v spojení s článkom 18 ES.

48 Podľa Komisie článku 12 prvému odseku ES a článku 18 ods. 1 ES odporuje, ak vnútroštátna právna úprava, akou je článok 27b zákona o dani z príjmov, priznáva právo na zníženie sumy dane z príjmov len v súvislosti s príspevkami na zdravotné poistenie platenými v poľskom systéme zdravotného poistenia a z tohto dôvodu vylučuje zníženie daňových príspevkov platených v systéme povinného zdravotného poistenia v inom členskom štáte, v ktorom sa poberá príjem zdaniteľný v Poľsku.

49 Keďže poľská vláda usudzovala, že položená otázka je neprípustná, nevyjadrila sa k podstate veci samej.

Posúdenie Súdny dvorom

– O uplatniteľných ustanoveniach Zmluvy o ES

50 Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že pán Ruffler ako dôchodca, ktorý predtým pracoval v Nemecku, od roku 2005 trvale býva spolu s manželkou v Poľsku. Podľa vnútroštátneho rozhodnutia v záse vzniku sporu boli jedinými príjmami pána Rufflera starobný dôchodok a invalidný dôchodok, oba vyplácané v Nemecku. Pán Ruffler teda v záse vzniku sporu nepracoval.

51 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, že by pán Ruffler predtým pracoval v Poľsku alebo že by tam hľadal platenú prácu.

52 Súdny dvor už v rozsudku z 9. novembra 2006, Turpeinen (C-520/04, Zb. s. I-10685, bod 16), rozhodol, že osoba, ktorá vykonávala všetky svoje pracovné činnosti v členskom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom, a využila právo na pobyt v inom členskom štáte až po tom, ako odišla do dôchodku, bez úmyslu v tomto štáte vykonávať pracovnú činnosť, sa nemôže dovoliť slobodného pohybu pracovníkov.

53 Zdá sa, že z hľadiska skutkových okolností veci samej, ktoré vyplývajú z vnútroštátneho rozhodnutia, je to prípad pána Rufflera.

54 Keďže sa na vec samu nevzťahuje článok 39 ES, treba hľadať iné ustanovenie Zmluvy o ES, ktoré možno uplatniť na takú situáciu, ako je situácia pána Rufflera.

55 Pán Ruffler má ako nemecký štátny príslušník štatút občana Únie stanovený v článku 17 ods. 1 ES, a teda sa môže domáhať práv, ktoré patria k tomuto štatútu, najmä práva voľného pohybu a pobytu uvedeného v článku 18 ods. 1 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. mája 2008, Nerkowska, C-499/06, Zb. s. I-3993, bod 22, a Zablocka-Weyhermüller, už citovaný, bod 26).

56 Taká situácia, v akej sa nachádza pán Ruffler, spadá pod právo voľného pohybu a pobytu občanov Únie v členských štátoch. Lebo osoba, ktorá sa po odchode do dôchodku odsťahuje z členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom a v ktorom vykonávala všetky pracovné činnosti, aby sa usadila v inom členskom štáte, vykonáva právo priznané článkom 18 ods. 1 ES každému občanovi Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudok Turpeinen, už citovaný, body 16 až 19).

57 Treba uviesť, že aj keď vnútroštátny súd neodkazuje na článok 18 ES vo výroku prejudiciálnej otázky, táto skutočnosť nie je prekážkou toho, aby Súdny dvor poskytol vnútroštátnemu súdu taký výklad práva Spoločenstva, ktorý by mu mohol pomôcť rozhodnúť v predloženej veci bez ohľadu na to, či to vnútroštátny súd uviedol, alebo neuviedol v znení svojej

otázky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 1990, SARPP, C?241/89, Zb. s. I?4695, bod 8; z 21. februára 2006, Ritter?Coulais, C?152/03, Zb. s. I?1711, bod 29, a z 26. apríla 2007, Alevizos, C?392/05, Zb. s. I?3505, bod 64).

58 Situácia pána R?ufflera teda musí by? preskúmaná z h?adiska zásady vo?ného pohybu a pobytu ob?anov Únie v ?lenských štátoch, ktorá je zakotvená v ?lánku 18 ES.

59 Napokon, pokia? ide o ?lánok 12 ES, prvý odsek tohto ?lánku stanovuje, že v rámci pôsobnosti Zmluvy a bez toho, aby boli dotknuté jej osobitné ustanovenia, je zakázaná akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti. Z ustálenej judikatúry teda vyplýva, že zásada zákazu diskriminácie zakotvená v ?lánku 12 ES vyžaduje, aby porovnateľné situácie neboli posudzované odlišne, okrem prípadu, keď je to objektívne odôvodnené (rozsudok z 12. júla 2005, Schempp, C?403/03, Zb. s. I?6421, bod 28).

– O zlu?ite?nosti s ?lánkom 18 ES

60 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ?lánok 18 ES bráni právnej úprave ?lenského štátu, ktorá priznáva právo na zníženie sumy dane z príjmov o zaplatené príspevky na zdravotné poistenie pod podmienkou, že tieto príspevky boli zaplatené v tomto ?lenskom štáte na základe ustanovení vnútroštátneho práva, a odmieta priznať takúto da?ovú výhodu, ak príspevky, o ktoré by sa mohla splatná suma dane z príjmov v tomto štáte znížiť, boli zaplatené v rámci systému povinného zdravotného poistenia v inom ?lenskom štáte.

61 Treba poznamenať, že v súvislosti s touto otázkou vychádza vnútroštátny súd z predpokladu, že príspevky na zdravotné poistenie, ktorých zoh?adnenie na ú?ely zníženia dane sa vo veci samej žiada, zatiaľ neboli da?ovo zoh?adnené v ?lenskom štáte, v ktorom boli zaplatené.

62 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, poslaním štatútu ob?ana Únie je by? základným štatútom štátnych príslušníkov ?lenských štátov, ktorý umožňuje, aby sa s tými z nich, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii, zaobchádzalo v rozsahu vecnej pôsobnosti Zmluvy bez oh?adu na ich štátnu príslušnosť a bez toho, aby tým boli dotknuté výnimky, ktoré sú v tejto súvislosti výslovne stanovené, z právneho h?adiska rovnako (pozri najmä rozsudky z 29. apríla 2004, Pusa, C?224/02, Zb. s. I?5763, bod 16; z 11. septembra 2007, Schwarz a Gootjes?Schwarz, C?76/05, Zb. s. I?6849, bod 86, ako aj zo 16. decembra 2008, Huber, C?524/06, Zb. s. I?9705, bod 69).

63 Medzi situácie, ktoré spadajú do oblasti uplat?ovania práva Spolo?enstva, patria prípady, ktoré sa týkajú uplat?ovania základných slobôd zaru?ených Zmluvou, a najmä prípady uplat?ovania vo?ného pohybu a pobytu na území ?lenských štátov podľa ?lánku 18 ES (rozsudky Pusa, už citovaný, bod 17, ako aj Schwarz a Gootjes?Schwarz, už citovaný, bod 87).

64 Ke?že s ob?anom Únie sa musí v každom ?lenskom štáte zaobchádzať z právneho h?adiska rovnako, ako sa zaobchádza so štátnymi príslušníkmi uvedených ?lenských štátov, ktorí sa ocitnú v rovnakej situácii, odporovalo by právu vo?ného pohybu, keby sa s týmto ob?anom v prijímajúcom ?lenskom štáte zaobchádzalo menej priaznivo ako v prípade, že by nevyužil možnosti ponúkané Zmluvou vo vz?ahu k vo?nému pohybu (pozri analogicky o zaobchádzaní v ?lenskom štáte, ktorého je ob?an Únie štátnym príslušníkom, rozsudky Pusa, už citovaný, bod 18; Schwarz a Gootjes?Schwarz, už citovaný, bod 88, ako aj z 11. septembra 2007, Komisia/Nemecko, C?318/05, Zb. s. I?6957, bod 127).

65 Tieto možnosti by sa nemohli naplno uplatniť, ak by štátneho príslušníka ?lenského štátu mohli od ich využitia odradiť prekážky jeho pobytu v prijímajúcom ?lenskom štáte kladené vnútroštátnou právnou úpravou, ktorá ho penalizuje z dôvodu, že uvedené možnosti realizoval

(pozri v tomto zmysle rozsudok Pusa, už citovaný, bod 19; pozri aj rozsudky z 26. októbra 2006, Tas/Hagen a Tas, C-192/05, Zb. s. I-10451, bod 30, ako aj Zablocka/Weyhermüller, už citovaný, bod 34).

66 Z tohto dôvodu treba určiť, či právna úprava, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, medzi štátnymi príslušníkmi Spoločenstva, ktorí sú v rovnakej situácii, zavádza rozdiel v zaobchádzaní, ktorý je nevýhodný pre tých, ktorí využili právo na voľný pohyb, a ak sa to preukáže, či takýto rozdiel v zaobchádzaní prípadne môže byť odôvodnený.

67 Uvedená právna úprava, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, zavádza rozdiel v zaobchádzaní s daňovými rezidentmi v závislosti od toho, či príspevky na zdravotné poistenie, ktoré možno odpísať od sumy dane z príjmov splatnej v Poľsku, boli, alebo neboli platené v rámci vnútroštátneho systému povinného zdravotného poistenia. V zmysle tejto právnej úpravy je vo veci samej priznané právo na zníženie dane len daňovníkom, ktorí platia príspevky na zdravotné poistenie v poľskom štáte zdanenia.

68 Treba uviesť, že pokiaľ ide o zdanenie ich príjmov v Poľsku, daňoví rezidenti platiaci príspevky do systému poľského zdravotného poistenia a daňoví rezidenti patriaci do systému povinného zdravotného poistenia iného poľského štátu sa objektívne nenachádzajú v rozdielnych situáciách, ktoré by mohli vysvetliť takéto rozdielne zaobchádzanie z hľadiska miesta platenia príspevkov.

69 Situácia daňovníka, ktorý je rovnako ako pán Rüdfler dôchodcom, býva v Poľsku a poberá dôchodcovské dávky vyplácané v rámci systému povinného zdravotného poistenia iného poľského štátu, je z hľadiska zásad zdaňovania porovnateľná so situáciou poľského dôchodcu, ktorý takisto býva v Poľsku, ale poberá dôchodok v rámci poľského systému zdravotného poistenia, a to v rozsahu, v akom obaja podliehajú neobmedzenej daňovej povinnosti.

70 Preto sa zdanenie ich príjmov v tomto poľskom štáte musí uskutočniť podľa rovnakých zásad a z tohto dôvodu na základe rovnakých daňových zvýhodnení, to znamená vo veci samej na základe práva na zníženie dane z príjmov.

71 Treba zdôrazniť, že v situácii pána Rüdflera príspevky, ktoré platil v Nemecku, sú príspevkami patriacimi do povinného zdravotného poistenia v Nemecku. Tieto príspevky sú priamo zrážané z príjmov, ktoré poberá, to znamená z podnikového a invalidného dôchodku, a odvádzajú sa inštitúcii nemeckého zdravotného poistenia. Po zmene svojho bydliska do Poľska pán Rüdfler naďalej poberal podnikový a invalidný dôchodok z Nemecka a v súlade s článkami 28 a 28a nariadenia č. 1408/71 mal v Poľsku právo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, ktorej náklady následne znáša jeho nemecká zdravotná poisťovňa.

72 Treba dospieť k záveru, že právna úprava, ktorá je sporná vo veci samej, v rozsahu, v akom poskytnutie daňovej výhody z dôvodu príspevkov na zdravotné poistenie spája s podmienkou, aby príspevky boli platené poľskej organizácii zdravotného poistenia, a vedie k zamietnutiu uvedenej výhody daňovníkom, ktorí platili príspevky organizácii v inom poľskom štáte, znevýhodňuje takých daňovníkov, akým je pán Rüdfler, ktorí uplatnili ich slobodu pohybu a odsťahovali sa z poľského štátu, v ktorom vykonávali všetky svoje pracovné činnosti, s cieľom usadiť sa v Poľsku.

73 Vnútroštátna právna úprava takéhoto typu, ktorá niektorých príslušníkov poľského štátu znevýhodňuje len preto, lebo realizovali svoju slobodu pohybu v inom poľskom štáte, predstavuje obmedzenie slobôd, ktoré sú v článku 18 ods. 1 ES priznané každému občanovi Únie.

74 Také obmedzenie môže byť z hľadiska práva Spoločenstva odôvodnené len vtedy, ak sa

zakladá na objektivných hľadiskách, ktoré nezávisia od štátnej príslušnosti dotknutých osôb a sú primerané cieľu, ktorý legitímne sleduje vnútroštátne právo (rozsudky z 18. júla 2006, De Cuyper, C-406/04, Zb. s. I-6947, bod 40; Tas-Hagen a Tas, už citovaný, bod 33, ako aj Zablocka-Weyhermüller, už citovaný, bod 37).

75 Zostáva ešte zistiť, či existujú objektívne kritériá odôvodňujúce rozdielne daňové zaobchádzanie, o aké ide vo veci samej.

76 Poľská vláda v tejto súvislosti nepredložila žiadny argument.

77 Vnútroštátny súd sa však pýta, či skutočnosť, že daňovníci pliaci ich povinné príspevky na zdravotné poistenie zahraničnej inštitúcii sa nepodieľajú na financovaní systému poľského zdravotného poistenia, pretože zahraničná inštitúcia uhrádza, t. j. odvádza Národnému fondu zdravia Poľskej republiky len náklady za zdravotnú starostlivosť, ktorá bola skutočne poskytnutá týmto daňovníkom na poľskom území, môže byť dostatočne objektívnym odôvodnením rozdielného daňového zaobchádzania vyplývajúceho z článku 27b zákona o dani z príjmov.

78 S takýmito prvkami odôvodnenia nemožno súhlasiť. Skutočnosť, že na jednej strane inštitúcia nemeckého povinného poistenia uhrádza iba náklady plnení, ktoré boli skutočne poskytnuté pánovi Rüdflerovi, a na druhej strane, keďže pán Rüdfler neprofituje zo zdravotnej starostlivosti, jeho príspevky nenapomáhajú financovať poľský systém zdravotného poistenia, nemôže odôvodniť také obmedzenie, ktoré je sporné vo veci samej.

79 Ako správne zdôraznil vnútroštátny súd, ako aj Komisia a Dozorný orgán EZVO, skutočnosť, že náklady zdravotnej starostlivosti, ktorá sa poskytla nemeckým štátnym príslušníkom bývajúcim v Poľsku, sa poľskému Národnému fondu zdravia nahrádzajú prostredníctvom nemeckej poisťovne, vyplýva z uplatnenia právnej úpravy Spoločenstva o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, predovšetkým článkov 28 a 28a nariadenia č. 1408/71 v spojení s článkom 95 nariadenia č. 574/72, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97.

80 Vo veci samej z uvedeného predovšetkým vyplýva, že aj keď príspevky na zdravotné poistenie nemeckého obyvateľa, akým je pán Rüdfler, nie sú platené priamo v prospech poľského Národného fondu zdravia, výdavky na lekársku starostlivosť vynaložené na tohto štátneho príslušníka nezaťažujú poľský zdravotný systém.

81 Cieľom právnej úpravy sekundárneho práva koordinujúceho systému sociálneho zabezpečenia členských štátov je chrániť sociálne práva osôb pohybujúcich sa v rámci Európskej únie a zaručiť im, že ich právo na poskytnutie dávok sociálneho zabezpečenia nebude dotknuté z dôvodu ich výkonu slobody pohybu. Ak by totiž členské štáty v súvislosti s daňovým zaobchádzaním s týmito dávkami mohli znevýhodniť osoby dostávajúce dávky sociálneho zabezpečenia zo zdravotného systému iného členského štátu, mohlo by to odrádzať od výkonu tejto slobody.

82 V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. júna 1996, Asscher (C-107/94, Zb. s. I-3089, bod 64), rozhodol, že uplatnenie znevýhodneného daňového zaobchádzania, konkrétne zvýšenej sadzby dane na daňovníkov nerezidentov, ktorí neprispievajú do systému sociálneho zabezpečenia v Holandsku, je v rozpore s článkom 52 Zmluvy a nemožno ho odôvodniť účasťou alebo neúčasťou na danom vnútroštátnom systéme sociálneho zabezpečenia. V tejto súvislosti zdôraznil, že únie členského štátu, v ktorom sa platia sociálne príspevky, jednoducho vyplýva z uplatnenia režimu zavedeného nariadením č. 1408/71. Skutočnosť, že niektorí daňovníci nepatria do daného systému sociálneho zabezpečenia a že v dôsledku toho nie sú z ich príjmu v posudzovanom členskom štáte odvádzané príspevky do tohto systému, môže v odôvodnených

prípadoch vyplýva? výlu?ne z uplatnenia všeobecného a záväzného systému zavedeného nariadením ?. 1408/71 pre oblas? ur?enia uplatnite?nej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudok Asscher, už citovaný, bod 60).

83 Súdny dvor spresnil, že skuto?nos?, že ?lenské štáty nemajú právomoc ur?i?, v akom rozsahu sa bude uplat?ova? právna úprava jedného alebo druhého ?lenského štátu, pretože sú povinné rešpektova? ustanovenia práva Spolo?enstva, bráni tomu, aby sa ?lenský štát v skuto?nosti pokúšal cestou da?ových opatrení kompenzova? chýbajúcu ú?as? alebo neodváždzanie príspevkov do systému sociálneho zabezpe?enia (rozsudok Asscher, už citovaný, bod 61).

84 Ako uviedla Komisia a Dozorný orgán EZVO, tá istá úvaha sa analogicky uplatní na obmedzenie práva na zníženie dane u da?ovníkov neplatiacich príspevky, o ktoré ide vo veci samej.

85 Preto v rozsahu, v akom sú predpisy o ú?asti na ur?enom systéme sociálneho zabezpe?enia ob?anov využívajúcich slobodu pobytu, ako aj o platbe sociálnych príspevkov v rámci tohto systému priamo zakotvené v ustanoveniach nariadenia ?. 1408/71, treba konštatova?, že ?lenský štát nemôže zaobchádza? z h?adiska pobytu a zda?ovania menej výhodne s da?ovými rezidentmi, ktorí na základe ustanovení tohto nariadenia platia príspevky do systému sociálneho zabezpe?enia iného ?lenského štátu.

86 Vzh?adom na to, že právna úprava, o akú ide v spore vo veci samej, predstavuje obmedzenie, ktoré nie je objektívne odôvodnené v zmysle ?lánku 18 ES, nie je potrebné sa vyjadri? k otázke súladu s ?lánkom 12 ES.

87 Za týchto okolností treba na položenú otázku odpoveda?, že ?lánok 18 ods. 1 ES bráni právnej úprave ?lenského štátu, ktorá priznáva právo na zníženie dane z príjmov o zaplatené príspevky na zdravotné poistenie pod podmienkou, že tieto príspevky boli zaplatené v tomto ?lenskom štáte na základe ustanovení vnútroštátneho práva, a odmieta prizna? takúto da?ovú výhodu, ak príspevky, o ktoré by sa mohla splatná suma dane z príjmov v tomto štáte zníži?, boli zaplatené v rámci systému povinného zdravotného poistenia v inom ?lenskom štáte.

O trovách

88 Vzh?adom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vz?ahu k ú?astníkom konania vo veci samej inciden?ný charakter a bolo za?até v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených ú?astníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

?lánok 18 ods. 1 ES bráni právnej úprave ?lenského štátu, ktorá priznáva právo na zníženie dane z príjmov o zaplatené príspevky na zdravotné poistenie pod podmienkou, že tieto príspevky boli zaplatené v tomto ?lenskom štáte na základe ustanovení vnútroštátneho práva, a odmieta prizna? takúto da?ovú výhodu, ak príspevky, o ktoré by sa mohla splatná suma dane z príjmov v tomto štáte zníži?, boli zaplatené v rámci systému povinného zdravotného poistenia v inom ?lenskom štáte.

Podpisy

* Jazyk konania: poľština.